

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री करुणाकराचार्य विरचितम्
॥ श्रीनङ्गै नल्लूर् हयग्रीवसुप्रभातम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the skt font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीनङ्गै नल्लूर् हयग्रीवसुप्रभातम् ॥

यामिन्यपैति हयवक्त्र ! विमुञ्च निद्राम्
उन्मेषमृच्छतु तवोन्मिषितेन विश्वम्।
योषासुपत्तनमिदं ह्यवृणोर्निवासं
कर्तुं जनस्य निखिलस्य हि सुप्रभातम् ॥ १ ॥

सुखाय सुप्रातरिदं तवास्तु
जगत्पते जागृहि वाजिवक्त्र !।
अम्भोजमन्तश्शयमञ्जुतार-
लोलम्बमुन्मीलतु लोचनं ते ॥ २ ॥

एवं स्वकीययदुनाथपरप्रभात-
सूक्तिं पठन् निगममौलिगुरुस्समिन्धे।
व्यावृत्य देव भवतोऽभिमुखीं च कृत्वा
पार्श्वे तवाऽत्र वदने हय ! सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

आश्रावयन्त्यभिनतस्वजनार्थवादान्
अङ्गं श्रिताऽसि करुणामयविग्रहे ! श्रीः !।
हंसस्य हेमधरणीधरपार्श्वभूमिं
हंसीव काचन रमे ! तव सुप्रभातम् ॥ ४ ॥

योषासुपत्तनपुरालयनित्यवासिन् !
दोषाकरे कृतनिवास ! तथाऽपि शुद्ध !।
भाषामिवन्दितपदाब्जयुगेश ! वेदान्
हेषामिषेण वितरन् ! भज सुप्रभातम् ॥ ५ ॥

कर्णोद्भवौ जलशयस्य पुरा तवाऽऽस्तां
 दैत्यौ तु वेदमखिलं विधितो हरन्तौ।
 सुप्ते त्वयीश बहवोऽद्य कलौ तदर्थान्
 तद्वाजिवक्त्र ! सहसा भज सुप्रभातम् ॥ ६ ॥

त्वत्पादपद्मयुगले प्रणतीर्विधाय
 सर्वस्य मूर्ध्नि लिपिलेखनमेष कर्तुम्।
 सज्जो विधिः पुर इहास्ति सभक्ति नाथ !
 त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ ७ ॥

आचार्यदिव्यभवनेऽत्वतिमात्रभक्तिः
 चान्द्रीं कलां शिरसि धूर्जटिरादधानः।
 सर्वज्ञ एष धृतदक्षिणरम्यमूर्तिः
 त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ ८ ॥

त्वामेव चित्तगतमेष सदा विधाय
 त्वद्रूप एव सविता हयवक्त्र ! योऽदात्।
 शुक्लं यजुर्मुनिवरस्य निजैः करैस्स
 त्वन्मन्दिरं स्पृशति खात्तव सुप्रभातम् ॥ ९ ॥

एषा कथा भुवि कृता वितता मयेति
 प्राप्य प्रमोदमयमेति पराशरोऽपि।
 पारम्यवित् तव विभो ! महतोः प्रसादात्
 त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १० ॥

श्रीवाजिमेधबलतो यदहं कवीशः
 त्वाद्यं तथा चरममप्यथ काण्डमिदम्।
 श्रीवाजिमेधचरितेन कृतं मयेति
 वाल्मीकिरेति भगवन् ! तव सुप्रभातम् ॥ ११ ॥

देव ! त्वदीयचरितं कथयन् क्वचित्तु
 कोणे महाकलहपुस्तक एष भेजे।

व्यासत्वमित्यथ कृतज्ञ इहैष भाति
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १२ ॥

मत्स्याश्वकच्छप इति प्रथितावतारान्
संवर्णयन् तव गुणेषु सदा रतोऽसौ ।
श्रीकीरयोगिवर एष विभाति नाथ !
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १३ ॥

श्रीकारिजः क्वचिदहो फणितो मयाऽऽसीत्
अर्चापरः परमसौ मम शिष्यभूतः ।
संयग्जगाद कलिवैरिरितीह तेन
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १४ ॥

तालेन वेदमनघं द्रमिडे सुरम्यं
श्रीभागिनेयसहितो भवतेऽत्र गायन् ।
श्रीरङ्गनाथमुनिरेष विभाति देव !
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १५ ॥

आदौ भवन्तमनघं मधुजित्पदेन
स्पृष्ट्वा यदाह भगवन् ! किल रत्नमेतत् ।
स्तोत्रं मदीयमिति यामुन एष भक्त्या
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १६ ॥

श्रीभाष्यमेतदिह मे किल भाष्यमाह
या शारदा तव पदाम्बुजभक्तिपूर्णा ।
सर्वं प्रभो ! तव कृपेति वदन् यतीशः
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १७ ॥

श्रीताड्यवाहनचरो विदुषां विधेश्च
दातेष्टमित्यपि नमन् हयवक्त्र ! तं त्वाम् ।
भावं पराशरगिरां प्रपठन् स एति
श्रीविष्णुचित्तगुरुराट् तव सुप्रभातम् ॥ १८ ॥

श्रीरङ्गनाथसविधे स पराशरार्यः

देव्याः दृशोरसमतां तव यो जगाद।

योषित्सुपत्तनपुरे भवतः कटाक्षं

तं सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ १९ ॥

श्रीभाष्यगोरससुधे महिते च देव !

श्रीवत्सवंश्यगुरुराडिह तेऽपि दातुम्।

काञ्चीपुरे व वरदस्य पुरोऽत्र भाति

त्वां चिन्तयन् हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ २० ॥

गोष्ठी परा तव विभूतिरता समेता

घोषश्च देव ! तव कीर्तिपरोऽथ तस्याः।

प्राप्तप्रवालधरवैद्युतयानघोषैः

मिश्रश्रुतौ हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ २१ ॥

सन्ध्याकाले विशुद्धा द्विजवरपरिषत् वाजिनं संस्मरन्ती

केश्यश्वस्याथ जिष्णुं सुरभिमतिक्रुचा सौरभं नैजवक्त्रे।

वाच्छन्ती वेदमूर्ते ! हयमुख ! तव सा संमुखीनाऽधुनेयं

प्रत्यक्षं द्रष्टुमश्वं तमिव सपदि हे ! तद्भजेस्सुप्रभातम् ॥ २२ ॥

भूराद्यास्सप्त सर्वे द्विजकुलजनिता व्याहृतीस्सञ्जपन्तः

प्राणायामे चतुर्थ्या मह इति भगवन् ! व्याहृतेर्लक्ष्यभूतम्।

वागीशं त्वां भजन्तस्तदिह च पुरतो द्रष्टुकामास्समेताः

साक्षात् योषित्सुपुर्यां हयवदन ! विभो ! तद्भजेस्सुप्रभातम् ॥ २३ ॥

योषित्सत्पुरवास ! वाजिवदन ! श्रीचन्द्रबिम्बे स्थित !

लक्ष्मीमङ्गलतां दधान ! भगवन् ! श्वेताद्रितुल्याकृते !।

वेदार्थादिसुरक्षणाय कलितस्वीयावतार ! प्रभो !

वेदार्थावनसत्सभाजनमुखात्सूषागिरस्स्वीकुरु ॥ २४ ॥

योषित्सत्पुरवासिनं द्विजपतेस्सन्मण्डलालङ्कृतिं

स्त्रीरत्नोदयभूमिजुष्टदयितं गन्धर्वदिव्याननम्।

तेन श्रीनिधिराघवार्यवपुषा संशिक्षितो बालकः
तुष्टावेति मुखे दिनस्य पठतां स्यात् सुप्रभातं सदा ॥ २५ ॥

॥ इति श्रीनङ्गैनल्लूर् हयग्रीवसुप्रभातं संपूर्णम् ॥